

**Актуален списък на делата във ВКС, свързани с организирана престъпност
(мерки 41 и 42 от Плана за действие за изпълнение на препоръките
от Доклада на Европейската комисия от януари 2017 г. в рамките на Механизма за сътрудничество и оценка)**

Дело/докладчик/отделение/страни/предмет	Резултат
<p>30.10.2018 г. – н. д. № 793/2018 г., III н. о., докладчик: Даниела Атанасова, чл. 321, ал. 3, пр. 2 и 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано наказателно дело № 793/2018 г. срещу В. Н. Б. по подадено чрез упълномощения му защитник искане за възобновяване на н.о.х.д. № 248/2018 г. на Специализирания наказателен съд.</p> <p>С определение от 06.02.2018 г. по делото СНС е одобрил споразумение, с което осъденият В. Н. Б. е признат за виновен в извършването на престъпления по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участие в организирана престъпна група) и чл. 354а, ал. 2, т. 1, пр. 2 вр. ал. 1 от НК (без надлежно разрешително е държал с цел разпространение високорискови наркотични вещества, като деянието е извършено в изпълнение на решение на ОПГ), за които му е определено едно общо най-тежко наказание в размер на 1 година и 5 месеца „лишаване от свобода“ при първоначален строг режим.</p> <p>С искането се релевира касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК – допуснати съществени процесуални нарушения. Прави се искане за възобновяване на наказателното производство, отмяна на одобреното споразумение и връщане на делото за ново разглеждане от СНС, алтернативно – изменение с цел намаляване на наложеното наказание.</p>	<p>С решение № 201/05.02.2019 г. ВКС реши: Оставя без уважение искането на осъдения В. Н. Б. за възобновяване на производството по н.о.х.д. № 248/2018 г. по описа на Специализиран наказателен съд. Решението не подлежи на обжалване.</p>
<p>15.11.2018 г. – н. д. № 1024/2018 г., III н. о., докладчик: Мая Цонева, чл. 321, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационен протест на прокурор от Апелативната специализирана прокуратура, както и по касационни жалби на защитниците на подсъдимите Д. И. Г., В. Щ. И. и В. Д. Е. срещу произнесеното от АСНС въззивно решение № 20 от 18.06.2018 г. по в.н.о.х.д. № 292/2016 г., с което частично е изменена първоинстанционната присъда по н.о.х.д. № 1411/2014 г. на СНС. С нея подсъдимите са признати за виновни за извършени престъпления по чл. 321, ал. 1 от НК за подсъдимия Д. И. Г. (който образува или ръководи организирана престъпна група) и за подсъдимите В. Щ. И. и В. Д. Е. за престъпление по чл. 159а, ал. 1 от НК (който набира, транспортира, укрива или приема отделни лица с цел да бъдат използвани за развратни действия).</p> <p>С присъдата на подсъдимия Д. И. Г. му е наложено наказание от 3 години „лишаване от свобода“. На подсъдимия В. Щ. Е му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за 1 година и 6 месеца, чието</p>	<p>С решение № 20/08.02.2019 г. ВКС реши: Отменя решение № 20/18.06.2018 г. по в.н.о.х.д. № 292/2016 г. на АСНС в частта му, с която подс. Д. И. Г. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 321 от НК. Връща делото в отменената му на АСНС за ново</p>

<p>изпълнение е отложено на основание чл. 66 от НК за срок от 3 години, също така му е наложено и наказание „глоба“ в размер на 2 000 лева. На подсъдимия В. Д. Е. му е наложено наказание от 1 година и 7 месеца „лишаване от свобода“, както и „глоба“ в размер на 2 000 лева.</p> <p>С въззивното решение наказанията на подсъдимите са намалени: за Д. И. Г. – на 2 години „лишаване от свобода“, за В. Щ. Е. – на 10 месеца „лишаване от свобода“, за В. Д. Е. – на 10 месеца „лишаване от свобода“. Отменен е и типът затворническо заведение. Присъдата в останалата ѝ част е потвърдена.</p> <p>В касационният протест се изтъкват доводи за явна несправедливост на наложеното наказание само по отношение на Д. И. Г., като се прави искане за отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане на въззивният съд и увеличаване на наложеното му наказание.</p> <p>В касационната жалба на подсъдимия Д. И. Г. се изтъкват доводи за допуснати нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон, като се прави искане за отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане от въззивната инстанция. С жалбата на подсъдимия В. Д. Е. се навежда довод за явна несправедливост на наказанието и се иска намаляване на срока на наложеното наказание. В жалбата на подсъдимия В. Щ. Е. се изтъкват доводи за допуснати съществени процесуални нарушения, нарушения на материалния закон и явна несправедливост на наказанието. Прави се искане за отмяна на въззивното решение и оправдаване на подсъдимия или да се измени решението, като се намали наложеното наказание.</p>	<p>разглеждане от друг съдебен състав от стадия на съдебно заседание.</p> <p>Оставя в сила решението в частта, с която подс. Д. И. Г. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 159а от НК.</p> <p>Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.</p>
<p>21.11.2018 г. – н. д. № 870/2018 г., II н. о., докладчик: Жанина Начева, чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 вр. чл. 93, т. 20 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано наказателно дело по искане от осъдения М. М. Ш., подадено чрез упълномощения му защитник, за възобновяване на производството по н.о.х.д. № 636/2012 г. на Специализирания наказателен съд, приключило с постановена присъда № 2/29.01.2013 г.</p> <p>С присъдата подсъдимият тогава М. М. Ш. е признат за виновен в извършено престъпление по чл. 242, ал. 4 вр. ал. 2 вр. чл. 20, ал. 3 от НК (като подбудител умишлено склонил лице да склони друго да пренесе през границата на страната високорискови наркотични вещества в особено големи размери и случаят е особено тежък), както и в извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 вр. чл. 93, т. 20 от НК (участие в организирана престъпна група), като му е определено едно общо най-тежко наказание в размер на 16 години „лишаване от свобода“ при първоначален строг режим в затвор или затворническо общежитие от закрит тип., към което е присъединено и наказанието „глоба“ в размер на 200 000 лева.</p> <p>С решение № 26/04.11.2013 г. по в.н.о.х.д. № 140/2013 г. на АСНС първоинстанционната присъда е била изменена, като по отношение на М. М. Ш. е определено да изтърпи наложеното му наказание в затвор. Въззивното решение е оставено в сила с решение № 565/18.02.2014 г. по к.н.д. № 2225/2013 г. на ВКС.</p> <p>Молбата е подадена на правно основание чл. 423, ал. 1 от НПК – по отношение на М. М. Ш.</p>	<p>Отложено за изискване на актуална информация от ВКП, отдел „Международен“, относно изпълнението на ЕЗА от 26.03.2014 г., издадена от ОП – Разград, и резултат от издирването на ос. М. Ш., с молба от 16.07.2014 г.</p>

производството е било проведено задочно. Претендира се възобновяване на първоинстанционното дело, отмяна на постановеното от ВКС решение и връщане на делото за ново разглеждане.

23.11.2018 г. – н. д. № 832/2018 г., I н. о., докладчик: Николай Дърмонски, чл. 321 НК и чл. 159г, пр. 2 вр. чл. 159б, ал. 2 вр. ал. 1 пр. 1 и 2 вр. чл. 159а, ал. 2 т. 6 пр. 1 вр. ал. 1 НК

Във ВКС е образувано к.н.д. № 832/2018 г. по жалби на подсъдимите Г. С. Б., П. С. Б., С. П. С., П. П. Б. и С. М. М. срещу въззивно решение № 30/17.04.2018 г. на Апелативния специализиран наказателен съд, с което частично е изменена присъда от 25.01.2017 г. по н.о.х.д. № 1668/2015 г. на Специализирания наказателен съд.

С присъдата подсъдимите са признати за виновни, както следва:

- Г. С. Б. – за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, т. 1 вр. ал. 1 от НК (ръководене на ОПГ) и по чл. 159г, пр. 2 вр. чл. 159б, ал. 2 вр. ал. 1 пр. 1 и 2 вр. чл. 159а, ал. 2 т. 6 пр. 1 вр. ал. 1 НК (трафик на хора, извършен в изпълнение на решение на ОПГ), за които му е определено общо най-тежко наказание в размер на осем години „лишаване от свобода“, като към него е присъединено наказание „глоба“ в размер на 40 000 лева;

- П. С. Б. – за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участие в ОПГ) и по чл. 159г, пр. 2 вр. чл. 159б, ал. 2 вр. ал. 1 пр. 1 и 2 вр. чл. 159а, ал. 2 т. 6 пр. 1 вр. ал. 1 НК (трафик на хора, извършен в изпълнение на решение на ОПГ), за които му е определено общо най-тежко наказание в размер на седем години „лишаване от свобода“, като към него е присъединено наказание „глоба“ в размер на 40 000 лева;

- С. П. С. – за извършено престъпление чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участие в ОПГ), за което му е наложено наказание пет години „лишаване от свобода“;

- П. С. М. – за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участие в ОПГ) и по чл. 234, ал. 1 от НК (държане на акцизни стоки без бандерол), за които ѝ е определено общо най-тежко наказание в размер на четири години „лишаване от свобода“, като към него е присъединено наказание „глоба“ в размер на 6 000 лева;

- П. П. Б. – за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участие в ОПГ), за което ѝ е наложено наказание четири години „лишаване от свобода“;

- С. М. М. – за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участие в ОПГ) и по чл. 159г, пр. 2 вр. чл. 159б, ал. 2 вр. ал. 1 пр. 1 и 2 вр. чл. 159а, ал. 2 т. 6 пр. 1 вр. ал. 1 НК (трафик на хора, извършен в изпълнение на решение на ОПГ), за които му е определено общо най-тежко наказание в размер на пет години „лишаване от свобода“, като към него е присъединено наказание „глоба“ в размер на 20 000 лева.

С решението на АСНС е изменена първоинстанционната присъда, както следва:

Решение от 13.02.2019 г.

<p>- Г. С. Б. – намалено е наложеното му общо най-тежко наказание на 7 години „лишаване от свобода“ и „глоба“ на 30 000 лева;</p> <p>- П. С. Б. – намалено е наложеното му общо най-тежко наказание на 5 години „лишаване от свобода“ и „глоба“ на 20 000 лева;</p> <p>- С. М. М. – намалено е наложеното му наказание за престъплението по чл. 321 от НК на 3 години „лишаване от свобода“, като е потвърдено определеното му общо най-тежко наказание 5 години „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 20 000 лева;</p> <p>- П. С. М. – намалено е наложеното й общо най-тежко наказание на 3 години „лишаване от свобода“, чието изтърпяване е отложено за срок от 4 години, и „глоба“ в размер на 1 200 лева;</p> <p>- П. П. Б. – намалено е наложеното й общо най-тежко наказание на 3 години „лишаване от свобода“, чието изтърпяване е отложено за срок от 4 години;</p> <p>- С. П. С. – определен му е първоначален общ режим за изтърпяване на наложеното му наказание от 5 години „лишаване от свобода“.</p> <p>В останалата част първоинстанционната присъда е потвърдена.</p> <p>В касационните жалби на Г. С. Б., П. С. Б., С. П. С., П. П. Б. и С. М. М. се релевират всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1, 2 и 3 от НПК – съществени нарушения на процесуалните правила, нарушения на материалния закон и явна несправедливост на наложените наказания. Прави се искане за отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане, алтернативно – намаляване размера на наложените наказания.</p>	
<p>29.01.2019 г. – н. д. № 1136/2018 г., III н. о., докладчик: Милена Панева, чл. 321, ал. 3, пр. 2, т. 2 вр. ал. 2 от НК</p> <p>Във Върховния касационен съд по жалби на защитниците на подсъдимите В. С., С. П., М. П. и А. Л. е образувано наказателно дело № 1136/2018 г. Касационните жалби са подадени против въззивно решение № 29/17.09.2018 г. по в.н.о.х.д. № 126/2018 г. на Апелативния специализиран наказателен съд, с което е изменена осъдителна присъда от 12.01.2018 г. по н.о.х.д. № 1777/2014 г. на СНС.</p> <p>С посочената присъда подсъдимите са признати за виновни, както следва:</p> <p>– В. С. – за извършени в съвкупност престъпления по чл. 321, ал. 3, пр. 2, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участвал в ОПГ, създадена с користна цел) и по чл. 234в, ал. 1 от НК вр. чл. 20, ал. 2 от НК (в съучастие, като съизвършител със С. П., осъществил неправомерно въздействие върху уред за търговско измерване на електрическа енергия), за които му е определено общо най-тежко наказание лишаване от свобода за срок от три години, изтърпяването на което е отложено с изпитателен срок от пет години, през който е постановено да се прилага пробационна мярка по чл. 42а, ал. 2, т. 1 от НК, като към това наказание е присъединено</p>	Обявено за решаване.

наказание глоба в размер на 10 000 лева;

– С. П. – за извършени в съвкупност престъпления по чл. 321, ал.3, пр. 2, т. 2 вр. ал. 2 от НК и по чл. 234в, ал. 1 от НК вр. чл. 20, ал. 2 от НК (в съучастие, като съизвършител с В. С., осъществил неправомерно въздействие върху уред за търговско измерване на електрическа енергия), за които му е определено общо най-тежко наказание лишаване от свобода за срок от три години, изтърпяването на което е отложено с изпитателен срок от пет години, през който е постановено да се прилага пробационна мярка по чл. 42а, ал. 2, т. 1 от НК, към това наказание е присъединено наказание глоба в размер на 10 000 лева;

– М. П. – за извършени в съвкупност престъпления по чл. 321, ал. 3, пр. 2, т. 2 вр. ал. 2 от НК и по чл. 234в, ал. 1 от НК (осъществил неправомерно въздействие върху уред за търговско измерване на електрическа енергия), за които му е определено общо най-тежко наказание лишаване от свобода за срок от три години, изтърпяването на което е отложено с изпитателен срок от пет години, през който е постановено да се прилага пробационна мярка по чл. 42а, ал.2, т. 1 от НК, към това наказание е присъединено наказание глоба в размер на 10 000 лева;

– А. Л. – за извършени в съвкупност престъпления по чл. 321, ал. 3, пр. 2, т. 2 вр. ал. 2 от НК и по чл. 234в, ал.1 от НК вр. чл. 26, ал. 1 от НК (при условията на продължавано престъпление е осъществил неправомерно въздействие върху уреди за търговско измерване на електрическа енергия), за които му е определено общо най-тежко наказание лишаване от свобода за срок от три години, изтърпяването на което е отложено с изпитателен срок от пет години, през който е постановено да се прилага пробационна мярка по чл. 42а, ал. 2, т. 1 от НК, към това наказание е присъединено наказание глоба в размер на 10 000 лева.

Апелативният специализиран наказателен съд е изменил първоинстанционната присъда, като е отменил приложението на пробационната мярка по чл. 42а, ал. 2, т. 1 от НК в изпитателния срок за всеки от подсъдимите. В останалата част присъдата е потвърдена.

С касационните жалби са развити доводи за допуснати от АСНС съществени процесуални нарушения, нарушение на закона и явна несправедливост.

При условията на алтернативност защитникът на В. С. претендира за оправдаване на подсъдимия, за намаляване на наложените му наказания или за връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд. Защитникът на С. П. претендира алтернативно за оправдаване на подсъдимия, за намаляване на наложените му наказания или за връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на СНС. Защитникът на М. П. моли за намаляване на наложените на подсъдимия наказания и алтернативно за връщане на делото за ново разглеждане. Защитникът на А. Л. претендира за оправдаване на подсъдимия, алтернативно моли за оправдаване по обвинението за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2, т. 2 вр. ал. 2 от НК и намаляване на наложеното наказание за извършено престъпление по чл. чл. 234в, ал. 1 от НК вр. чл. 26, ал. 1 от НК.

20.02.2019 г. – н. д. № 53/2019 г., II н. о., докладчик: Петя Шишкова, чл. 242, ал. 2 от НК

Във ВКС е образувано к.н.д. № 53/2019 г. по касационна жалба от подсъдимия М. С. У. Б. срещу решение № 33 от 03.12.2018 г. на АСНС, с което е потвърдена присъда от 18.01.2018 г. на СНС.

Сочат се касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК – нарушение на материалния закон и допуснати съществени нарушения. Иска се подсъдимият да бъде оправдан по обвинението, за което е признат за виновен.

С присъда по н.о.х.д. № 1362/2013 г. на Специализирания наказателен съд подсъдимият М. С. У. Б. е признат за виновен в това, че в периода от началото на лятото на 2012 г. до 28.11.2012 г., на територията на Република България е участвал в организирана престъпна група с участници П. Г. Б., Д. Ч. Д. и А. Ю. Ю., като групата е създадена с користна цел и цел да върши престъпления по чл. 242, ал. 2 НК – престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2, т. 2 вр. с ал. 2 НК. На подсъдимия М. С. У. Б. е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от една година, чието изпълнение е отложено на основание чл. 66 от НК с изпитателен срок от три години. С присъдата подсъдимият М. С. У. Б. е оправдан в частта на повдигнатото обвинение, че престъплението е извършено в периода от м. май 2012 г.; че П. Г. Б. и Д. Ч. Д. са ръководители на организираната престъпна група; че в нея участват и Б. З. З., Б. И. П. и Б. П. Б. и че групата е създадена с цел извършване на престъпления по чл. 354а, ал. 1 и ал. 2 от НК.

Със същата присъда подсъдимият Б. З. З. е оправдан по повдигнатото му обвинение по чл. 321, ал. 3, предл. 2 и предл. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК, а подсъдимият Х. К. Ч. е признат за виновен и осъден в извършване на престъпление по чл. 354а, ал. 3, предл. 2, т. 1 и т. 2 от НК.